

ת"פ (רחובות) 27988-07-22 - מדינת ישראל נ' תמיר רובין

ת"פ (רחובות) 27988-07-22 - מדינת ישראל נ' תמיר רובין/שלום רחובות

ת"פ (רחובות) 27988-07-22

מדינת ישראל

נגד

תמיר רובין

בית משפט השלום ברחובות

[13.07.2025]

כבוד השופטת קרן וקסלר

החלטה

1. ביום 14.07.22 הוגש נגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות החזקת סמים שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א) ו- 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים); שיבוש מהלכי משפט, לפי סעיף 244 בחוק העונשין, תשל"ז-1977; ונהיגה תחת השפעת סמים, לפי סעיף 62(3) בפקודת התעבורה, [נוסח חדש], תשכ"א-1961.

2. ביום 02.01.23 הציגו הצדדים הסדר טיעון בפני כב' השופטת זהר דיבון סגל, לפיו כתב האישום יתוקן באופן שיימחקו ממנו העבירות של שיבוש מהלכי משפט ונהיגה תחת השפעת סמים, הנאשם יורשע והנאשם יופנה לשירות המבחן שיתייחס גם לשאלת ההרשעה. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בתאריך 29.7.2021 נהג הנאשם ברכב בנס ציונה. במסגרת חיפוש ברכב, נתפס סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 942.39 גרם ברוטו, מחולק ל-10 "פלטות", אשר הונח מתחת לשקית על המושב לצד הנהג.

3. לאחר שהודה במיוחס לו, הבהיר הסנגור בפני בית המשפט, כי הנאשם שירת בצה"ל בשירות קבע, אולם עזב את השירות לאחר שהיה מעורב תאונת דרכים קשה. הוא עבר את כל המבחנים כדי להיות בוחן תנועה במשרד התחבורה-הליך שנעצר על רקע הגשת כתב האישום ולפיכך מבקש הוא לבחון שאלת ההרשעה.

4. הנאשם הוסיף כי הוא מחזיק מזה מספר שנים באישור לשימוש בקנאביס רפואי, מאז התאונה. טען שקיבל מכתב ממשרד התחבורה לפיו עבר את כל המבחנים אולם תעודת הבוחן לא נשלחה אליו עקב התיק הפלילי התלוי ועומד.

5. לאחר ששמע את טיעוני ההגנה ולנוכח המסמכים שהוצגו לעיונו, קבע בית המשפט, לפני משורת הדין, מבלי שהדבר יעיד על התוצאות הסופיות של ההליך, כי בשלב זה לא תינתן הכרעת דין. תחת זאת, נרשמה הודאת הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית בהתאם לכתב האישום המתוקן.

6. בהמשך לכך, התקבלו שלושה תסקירי שירות המבחן, אשר התייחסו בהרחבה לנתוניו של הנאשם והליך טיפולי שעבר. נוכח החשש לפגיעה בעבודתו כבוחן; התגייסות הנאשם להליך הטיפולי; החרטה שהביע; והמוטיבציה לבצע שינוי בדפוסי התנהגותו- המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן לשנה לצד צו של"צ בהיקף של 340 שעות.
7. ביום 13.12.2023 טענו הצדדים לעונש. לא למותר לציין כי שני הצדדים לא נתנו דעתם לכך שהנאשם למעשה לא הורשע. המאשימה עתרה להשית על הנאשם 8 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לצד עונשים נלווים ואילו הסנגור ביקש להורות על "ביטול ההרשעה".
8. ביום 17.4.2024 ניתן גזר דין בעניינו של הנאשם במסגרתו דנתי בשאלת ההרשעה. בשים לב לכמות הסם, לתכנון המוקדם ולחומרה שיש לייחס לעבירות סמים, קבעתי כי ספק אם סוג העבירה מאפשר בנסיבות המקרה לוותר על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. בנוגע לטיעוני ההגנה בנוגע לפגיעה שעלולה להיגרם לתעסוקת הנאשם, ציינתי כי מטעם ההגנה הוגשו טופס גנרי בדבר הצהרה על היעדר רישום פלילי, המיועד למילוי כחלק מטפסים נוספים אשר יש למלא כחלק מתהליך קבלת הסמכה כבוחן רישוי. מטעם זה, לא מצאתי כי ההגנה הניחה ראיות המבססות פגיעה קונקרטית וסברתי שראוי שההחלטה בעניין הסמכתו של הנאשם תיוותר בידי הגורמים האמונים על כך.
- בצד האמור, התייחסתי לגישתו המצמצמת של הנאשם בפני שירות המבחן, לפיה מדובר בסם שקנה לשימוש עצמי ולצרכיו האישיים שהצביעה, לטעמי, על שיתוף פעולה מוגבל והיעדר פתיחות ביחס לגורמים שהביאוהו לבצע את העבירה.
- בשקלול הנתונים, קבעתי שאין מקום לביטול ההרשעה.
- סיכומם של דברים, לאחר קביעת מתחם העונש ההולם ושקילת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, גזרתי על הנאשם מאסר בפועל למשך 3 חודשים אשר יינשא בדרך של עבודות שירות, קנס בסך ₪ 1,000 מאסר על תנאי וצו מבחן למשך שנה.
9. במסגרת ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי התברר כי מפאת שגגה לא ניתנה בעניינו הכרעת דין ועל אף האמור נשמעו טיעוני הצדדים לעונש ואף ניתן גז"ד. מטעם זה, קבע בית המשפט המחוזי בפסק דינו מיום 12.1.2025, כי גזר הדין מבוטל והתיק הוחזר על מנת שאדון בעניינו של הנאשם מחדש.
10. על רקע הקביעות בגזר הדין, אשר התייחס בפרוטרוט לשאלת הרשעתו של הנאשם, לכאורה ניתן היה להסתפק במתן הכרעת דין מרשיעה, על סמך הודאתו ולהותיר את גזר הדין על כנו. על אף האמור, הואיל וחלפה כשנה מאז גזר הדין ועד לדיון בפניי, הוריתי לשירות המבחן להגיש תסקיר מסכם שיפרט אודות ההליך הטיפולי שעבר הנאשם במהלך תקופת המבחן.

11. מתסקיר שהוגש ביום 5.5.2025 עלה כי הנאשם השתתף בקבוצה טיפולית במשך כשנה, הגיע לרוב המפגשים ונטל בהם חלק פעיל. הוא שיתף באופן חשוף מעולמו הפנימי אודות התמודדויות שונות, הביע עניין בתכנים וניכר שהצליח לערוך שינוי ביכולתו להיות קשוב ומכיל כלפי יתר חברי הקבוצה. במהלך השתתפותו הוא הביע שאיפה לקיום אורח חיים נורמטיבי ולשמירה על יציבות במגוון תחומי חייו ובתחום התעסוקה בפרט. נוצר הרושם כי ההליך היווה עבורו גורם מרתייע. בשיחה עדכנית שנערכה עמו, תאר הנאשם, כי השתתפותו בקבוצה סייעה לו ברכישת כלים להימנעות ממצבי סיכון והוא התוודע לחשיבות של הפעלת שיקול דעת, חשיבה מקדימה על השלכות מעשיו ובחינת אלטרנטיבות חוקיות להם. הוא הביע חרטה על מעשיו ונראה שמצליח להתבונן בביקורתיות על התנהלותו בעבירה. הנאשם ערך שינוי בתחומי חייו המרכזיים- הוא עובד בעבודה יציבה ואף קיבל קידום בעבודה, הוא נישא לבת זוגו וכן הביע שאיפה ללמוד ולהרחיב את הידע המקצועי בתחום עיסוקו. שירות המבחן חיווה דעתו כי תחום העיסוק של הנאשם הנו עמוד תווך וגורם בעל השפעה מרכזית בחייו המהווה עבורו מקור להגדרה עצמית, חיזוק הערך העצמי וליציבות כלכלית ורגשית.
- על רקע האמור, לאור מאפייניו הנורמטיביים בבסיסם, התהליך החיובי שעבר כמו גם היעדר פתיחת תיקים נוספים קרוב לארבע שנים מאז ביצוע העבירה, המליץ שירות המבחן להימנע מהשתתף מאסר בעבודות שירות והמליץ להימנע מהרשעת הנאשם להשית עליו צו של"צ בהיקף משמעותי.
12. ביום 14.5.2025 נשמעו בפניי טיעוני הצדדים. המאשימה חזרה על טיעוניה וביקשה להרשיע את הנאשם ולהותיר את גזר הדין ללא שינוי. הסנגור מצדו הפנה למסמך שלא היה בפניי במועד הטיעונים לעונש (טלנ/2) - מכתב מיום 12.1.2025 מאת מר גלנצר, מנכ"ל איגוד מכוני הרישוי לפיו הנאשם משמש מספר שנים כבוחן רישוי רכב, לאחר ששימש מספר שנים בתפקיד דומה בשירות קבע בצה"ל. הבהיר כי בהתאם לתקנות התעבורה, במצב בו יש למבקש תעודה או חידושה רישום פלילי של הרשעה, לא ניתן לחדש את תעודתו ולכן לא יוכל להמשיך לשמש כבוחן רכב. על אף העובדה שהרשעתו של הנאשם טרם בוטלה, מתוך רצון לסייע לו כמו גם בשל תרומתו ומקצועיותו ניתנה לנאשם אפשרות לשמש כבוחן זמני. ואולם, אם ההרשעה לא תבוטל, הרי שלא יוכל לשמש כבוחן באופן קבוע. עוד התייחס הסנגור לתסקיר החיובי העדכני ולחלוף הזמן. לבסוף, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.
13. הנאשם אמר שאמנם מעד, אך הוא "לא שם יותר". סיפר שמאז ניתן גזר הדין הוא נישא ואף מצפה לילד.
14. לאחר ששקלתי את עניינו של הנאשם בשנית, שוכנעתי שיש מקום להימנע מהרשעתו.

אשר לסוג בעבירה ונסיבותיה, כפי שקבעתי, קיים קושי להימנע מהרשעה בעבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי בכמות שהוחזקה. עם זאת, לא ניתן לומר שמדובר בכלל קטגורי וניתן למצוא בפסיקה מקרים בהם נמנע בית המשפט מהרשעתם של נאשמים בעבירות סמים, גם במקרים בהם היה מדובר בגידול סמים או בייבוא סם, שנחשב כעבירה חמורה יותר (ראו, למשל, עפ"ג (מרכז) 17192-07-20 מדינת ישראל נ' עילם (20.12.2020); עפ"ג (חי') 28110-10-15 מדינת ישראל נ' דוד (17.12.2015); עפ"ג (י-ם) 67452-12-18 מדינת ישראל נ' בוזגלו (7.4.2019)).

אשר לפגיעה הפוטנציאלית בנאשם, מהמסמך שהוצג כיום וכאמור, לא הוגש לעיוני במועד הטיעונים לעונש, עולה כי הרשעת הנאשם תביא באופן ישיר לסיום העסקתו כבוחן רכב ולמעשה, אך לפני משורת הדין, מתוך הערכה לנאשם, אפשרה לו רשות הרישוי לשמש כבוחן זמני גם לאחר מתן גזר הדין ועד להכרעה בערעור. לכן יש להוסיף, שמאז מתן גזר הדין השלים הנאשם בהצלחה את צו המבחן, השתתף בקבוצה טיפולית וניכר שהפיק לקחים מההלך הפלילי והורתע ממנו. כמפורט לעיל, התרשם שירות המבחן שהנאשם רכש כלים להתמודדות עם מצבי סיכון בעתיד, הוא מבטא שאיפות חיוביות לעתיד והוא נעדר נורמות עברייניות.

15. במצב דברים זה, כאשר לנגד עיני חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה- ארבע שנים שבמהלכן שמר הנאשם על תפקוד יציב במישורי חייו השונים, ללא ביצוע עבירות נוספות ולאחר שנתתי דעתי גם לעיוני דין מסוים שנגרם לו כתוצאה מטעות שנפלה שגגה באי הכרעת הדין, מצאתי שעל אף שנימוקי גזר הדין אולי היו יפים לשעתם, הרי שבעת הנוכחית חל שינוי נסיבות המטה את הכף לעבר הקלה עם הנאשם.

16. לאור כל האמור לעיל, אני נמנעת מהרשעת הנאשם ולפיכך גזר הדין שניתן ביום 17.4.2024 יבוטל. א. הנאשם יתחייב להימנע מעבירות על פקודת הסמים למשך שנה מהיום. ככל שיפר התחייבותו ישלם סך של 5,000 ₪.

ב. הנאשם יבצע של"צ בהיקף 340 שעות לפי התוכנית שיגבש שירות המבחן בתוך 30 ימים. הזהרתי את הנאשם כי אם הוא לא ימלא אחר הוראות קצין המבחן ולא יבצע את השל"צ, ניתן יהיה לגזור את עונשו מחדש. ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.
המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"ה, 13 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.